

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (neljäs jaosto) 6.4.2006 (Hof van Cassatie van België (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Reyniers & Sogama BVBA v Belgisch Interventie- en Restitutiebureau ja Belgian valtio

(Asia C-407/05) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta — Tuontitullien kantaminen — Todiste passituksen säännönmukaisuudesta taikka rikkomuksen tapahtumapaikasta — Seuraus siitä, että passituksesta vastaavalle jätetään mainitsematta määräaika mainitun todisteen esittämiselle)

(2006/C 178/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van Cassatie van België

Asianosaiset

Kantaja: Reyniers & Sogama BVBA

Vastaajat: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau ja Belgian valtio

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hof van Cassatie van België — Yhteisön passitusmenettelyn soveltamista koskevista säännöksistä ja yksinkertaistamistoimenpiteistä 27 päivänä maaliskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1062/87 (EYVL L 107, s. 1) 11 a artiklan, sellaisena kuin se on lisättyä kyseisen asetuksen muuttamisesta 29 päivänä toukokuuta 1990 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1429/90 (EYVL L 137, s. 1) 1 artiklalla, yhteisön passitusmenettelystä 17 päivänä syyskuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2726/90 (EYVL L 262, s. 1) 34 artiklan ja yhteisön passitusmenettelyn soveltamista koskevista säännöksistä ja yksinkertaistamistoimenpiteistä 21 päivänä huhtikuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1214/92 (EYVL L 132, s. 1) 49 artiklan tulkinta — Tuontitullien kantaminen — Lähtötoimipaikan passituksesta vastaavalle antama tiedonanto, jossa passituksesta vastaavaa kehoitetaan esittämään todiste passituksen säännönmukaisuudesta taikka rikkomuksen tapahtumapaikasta — Määräajan mainitsematta jättäminen — Seuraukset tiedonannon pätevyden ja tullivelan kantamisen kannalta

Määräysosa

Yhteisön passituksesta 13 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 222/77, sellaisena kuin se on muutettuna rajanylitysilmoituksen poistamisesta yhteisön sisärajojen ylitysten osalta 22 päivänä helmikuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 474/90, 36 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä yhteisön passitusmenettelyn soveltamista koskevista säännöksistä ja yksinkertaistamistoimenpiteistä 27 päivänä maaliskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1062/87, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä toukokuuta 1990 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1429/90, 11 a artiklan kanssa sekä yhteisön passituksesta 17 päivänä syyskuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2726/90 34 artiklan kanssa, luettuna yhdessä yhteisön passitusmenettelyn soveltamista koskevista säännöksistä ja yksinkertaistamistoimenpiteistä 21 päivänä huhtikuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1214/92 49 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että lähtötoimipaikan on ehdottomasti mainittava passituksesta vastaavalle siitä kolmen kuukauden määräajasta, jossa lähtötoimipaikalle voidaan toimivaltaisen viranomaisten hyväksymällä tavalla esittää todiste passituksen säännönmukaisuudesta taikka rikkomuksen tosiasiallisesta tapahtumapaikasta, jolloin toimivaltainen viranomainen voi kantaa verot vasta sen jälkeen, kun se on nimenomaisesti ilmoittanut passituksesta vastaavalle, että tällä on kolme kuukautta aikaa esittää vaadittu näyttö ja kun tätä näyttöä ei esitetä tässä määräajassa.

⁽¹⁾ EUVL C 22, 28.1.2006.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 26.4.2006 — Staatssecretaris van Financiën v. Orange European Smallcap Fund N.V.

(Asia C-194/06)

(2006/C 178/25)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastaaja: Orange European Smallcap Fund N.V.

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko EY 56 artiklaa, luettuna yhdessä EY 58 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että sellainen sääntely on EY 56 artiklassa olevan kiellon vastainen, jonka mukaan hyvitys, joka verotukselliselle sijoitusyritykselle myönnetään — tämän päätöksen 5.2.1. kappaleen lopussa esitettyistä syistä — sen toisesta jäsenvaltiosta saamista osingoista pidätetyin lähdeveron takia,

a) rajoittuu siihen määrään, jonka Alankomaissa asuva luonnollinen henkilö olisi voinut vähentää toisen jäsenvaltion kanssa tehdyn verosopimuksen perusteella,

b) pienenee, jos ja siinä laajuudessa kuin verotuksellisen sijoitusyrityksen osakkeenomistajat tai osakkaat ovat sellaisia luonnollisia henkilöitä, jotka eivät asu Alankomaissa, tai sellaisia yhteisöjä, jotka eivät kuulu Alankomaiden yhteisöveron piiriin?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan kokonaan tai osittain myöntävä vastaus:

a) Käsittääkö EY 57 artiklan 1 kohdassa oleva käsite ”suorat sijoitukset” myös osake- tai osuusmäärän omistamisen yhtiössä, jos osakkeenomistaja tai osakas pitää määrää hallussaan yksinomaan sijoittamista varten eikä osake- tai osuusmäärä anna omistajalle mahdollisuutta käyttää määräävää vaikutusvaltaa kyseisen yhtiössä johtamisessa tai valvonnassa?

b) Ovatko kaikki verotukseen liittyvät pääomaliikkeitä koskevat rajoitukset, jotka eivät olisi sallittuja, jos kyse olisi rajat ylittävistä pääomanliikkeistä EY:n sisällä, EY 56 artiklan perusteella samassa määrin kiellettyjä siinä tapauksessa, että kyse on — muuten samojen olosuhteiden vallitessa — pääomanliikkeistä kolmannesta maasta tai kolmanteen maahan?

c) Jos toisen kysymyksen b kohtaan annetaan kieltävä vastaus, onko EY 56 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltion verotuksellisen sijoitusyrityksen osalta säätämä rajoitus, joka koskee kolmannesta maasta saatujen osinkojen lähdeveron osalta saatava hyvitystä ja joka perustuu siihen, että kaikilla verotuksellisen sijoitusyrityksen osakkeenomistajilla tai osakkailla ei ole asuinpaikkaa kyseisessä jäsenvaltiossa, ei ole yhteensopiva kyseisen artiklan kanssa?

3. Onko edellisiin kysymyksiin annettavien vastausten kannalta eroa sillä,

a) onko se vero, joka toisessa maassa pidätetään tuosta maasta saatavista osingoista, sitä veroa korkeampi, joka pidätetään siinä jäsenvaltiossa, jossa verotuksellisen sijoitusyrityksen kotipaikka on, jaettaessa näitä osinkoja edel-

leen ulkomaisille osakkeenomistajille tai ulkomaisille osakkaille,

b) asuvatko verotuksellisen sijoitusyrityksen osakkeenomistajat tai osakkaat, joiden kotipaikka on sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa verotuksellisen sijoitusyrityksen kotipaikka on, sellaisessa maassa, jonka kanssa kyseisellä jäsenvaltiolla on sopimus, jossa määrätään osinkojen lähdeveron vastavuoroisesta hyvittämisestä, tai onko niiden kotipaikka sellaisessa maassa,

c) asuvatko verotuksellisen sijoitusyrityksen osakkeenomistajat tai osakkaat, joiden kotipaikka on sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa verotuksellisen sijoitusyrityksen kotipaikka on, toisessa EY:n jäsenvaltiossa, tai onko niiden kotipaikka tällaisessa valtiossa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundeskommunikationssenat (Itävalta) on esittänyt 27.4.2006 — Österreichischer Rundfunk (ORF)

(Asia C-195/06)

(2006/C 178/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundeskommunikationssenat (Itävalta)

Pääasian asianosainen

Österreichischer Rundfunk (ORF)

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (²), 1 artiklan f alakohtaa tulkittava siten, että ”teleostoslähetyksillä” tarkoitetaan myös lähetyksiä tai lähetysten osia, joissa lähetystoiminnan harjoittaja tarjoaa katsojille mahdollisuuden osallistua tämän lähetystoiminnan harjoittajan järjestämään kilpailuun soittamalla välittömästi lisämaksulliseen puhelinnumeroon eli näin ollen maksua vastaan?